

Pole šepká, Nepochopiteľné

Pole šepká

Je tu jeseň!

Vietor sa hrá s deťmi.

Zamotáva im vlásky – samokrásky.

Ja len pozerám hore,

čo to padá z neba...

Zlatisté lístie.

Poteší mamku, mňa i teba.

Nepochopiteľné

Chcem ťa chytiť, zovrieť,

no neviem ako...

Stále mi hovoríš, že mám na to.

Že mám robiť to, čo cítim.

Že som rozumné dievčatko,

čo ho už vidieť z veľkej trávy...

Hľadať ho ma baví.

Šťastie rozkotúľané.

